

ת"פ 13672/03/21 - מדינת ישראל נגד נידאל גרירה, מחמד מרבוע, אחמד מרבוע

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13672-03-21 מדינת ישראל נ' גרירה (עציר)

ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

מדינת ישראל:

ע"י עו"ד אילן אקוקה

המאשימה

נגד

1. נידאל גרירה

2. מחמד מרבוע

3. אחמד מרבוע (עניינו הסתיים) שלושתם

ע"י עוה"ד אסף טל ואריאל יופן

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

רקע

נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשש עבירות של מכירת קוקאין לסוכן משטרת. וכך קבעתי בהכרעת הדין:

אישום ראשון

ביום 5.11.20 התקשר אל הנאשם אדם בשם עזרא שפעל כסוכן משטרת (להלן: **הסוכן**) ואמר לו כי מכר משותף שלהם הפנה אותו אליו, לצורך קניית קוקאין. בהמשך לכך, ביום 8.11.20 התקשר הסוכן אל הנאשם וביקש כי ימכור לו 5 גרם קוקאין. הנאשם הציע לסוכן קוקאין באיכויות שונות, במחירים שבין 350 ל- 600 ש"ח וסוכם, כי הנאשם ימכור לסוכן 5 גרם של סם "נגוע" במחיר של 350 ש"ח לגרם. בהמשך לתיאום בין הסוכן לנאשם, הגיע נאשם מס' 2 לתחנת דלק ליד מפעל נשר הסמוך לעיר רמלה, פגש שם את הסוכן, סיפק לו 4.7 גרם קוקאין וקיבל ממנו בעבור הסם 1,750 ש"ח.

לאחר מכן הסוכן התקשר לנאשם והתלונן על איכות הסם שנמכר לו. הנאשם הציע לסוכן כי ימכור לו סם באיכות טובה יותר בעבור 500 ש"ח לגרם והשניים סיכמו לדבר בהמשך.

אישום שני

ביום 11.11.20 התקשר הסוכן לנאשם וביקש לקנות ממנו 15 גרם קוקאין באיכות גבוהה. השניים סיכמו על מחיר של 500 ש"ח לגרם וקבעו להפגש בתחנת הדלק ליד מפעל נשר בשעה 15:30.

בהמשך לסיכום, נפגשו נאשם מס' 2 והסוכן בתחנת הדלק בשעה 15:12. נאשם מס' 2 סיפק לסוכן 14 גרם קוקאין וקיבל ממנו בעבור הסם 7,500 ש"ח. לאחר מכן התקשר הסוכן לנאשם ואמר לו כי איכות היתה סבירה, אך הכמות היתה חסרה, והנאשם הבטיח כי בפעם הבאה יפצה את הסוכן.

אישום שלישי

ביום 19.11.20 התקשר הסוכן לנאשם וביקש לקנות ממנו 25 גרם קוקאין בעבור 12,000 ש"ח השניים סיכמו לבצע את העסקה בתחנת דלק במושב פדיה בשעה 12:30.

בהמשך לכך נפגשו נאשם מס' 2 והסוכן בתחנת הדלק בשעה 12:13. הסוכן ניגש למכונתו של נאשם מס' 2, קיבל ממנו 24.2 גרם קוקאין ושילם לו בעבור הסם 12,000 ש"ח.

אישום רביעי

בסמוך לסוף חודש דצמבר 2020 התקשר הנאשם לסוכן ואמר לו כי החליף את מספר הטלפון שלו משום שאחיו נעצר וכי הוא זמין במספר אחר.

ביום 27.12.20 שוחח הסוכן עם הנאשם והשניים סיכמו כי הנאשם ימכור לסוכן 10 גרם קוקאין במחיר של 500 ש"ח לגרם. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 14:30 הגיע הנאשם במכונתו לתחנת דלק במושב פדיה יחד עם אדם אחר, אשר הגיע בנפרד מהנאשם במכונת מסוג שברולט (להלן: **המעורב הנוסף**).

הסוכן ניגש למעורב הנוסף, קיבל ממנו 9.5 גרם קוקאין וביקש ממנו כי ייתן לו הנחה וימכור לו את הסם בעבור 4,500 ש"ח, ובתמורה בעסקה הבאה יקנה הסוכן 50 גרם, והמעורב הנוסף הסכים לכך.

מיד לאחר מכן התקשר הנאשם לסוכן ושאל למה שילם רק 4,500 ש"ח ולא 5,000 ש"ח והסוכן אמר כי המעורב הנוסף נתן לו הנחה, בשל כוונתו לקנות בהמשך 50 גרם. הנאשם אמר לסוכן שאם יקנה ממנו 50 גרם הוא יוריד את המחיר ל- 450 ש"ח לגרם, וביקש מהסוכן שישלם עכשיו 500 ש"ח נוספים. הסוכן הסכים ושילם למעורב הנוסף 500 ש"ח.

אישום חמישי

ביום 5.1.21 שוחח הסוכן עם הנאשם וביקש לקנות 21 גרם קוקאין בעבור 10,000 ש"ח והשניים סיכמו לבצע את העסקה בתחנת הדלק במושב פדיה בשעה 14:00.

בסמוך לכך, הגיע הנאשם עם המעורב הנוסף לתחנת הדלק במכונות נפרדות. הסוכן ניגש למעורב הנוסף, קיבל ממנו 20.6 גרם קוקאין ושילם לו בעבור הסם 10,000 ש"ח.

אישום שישי

ביום 17.1.21 התקשר הסוכן לנאשם והשניים סיכמו כי הנאשם ימכור לו 22 גרם קוקאין בעבור 10,500 ש"ח. בסמוך לשעה 12:45 הגיעו הנאשם והמעורב הנוסף לתחנת הדלק במכונות נפרדות, ויחד עם הנאשם היה אדם נוסף. הסוכן קיבל מהמעורב הנוסף 21 גרם קוקאין ושילם לו בעבור הסם 10,500 ש"ח.

להשלמת התמונה אוסיף, כי לכל אורך הקשר בין הנאשם לסוכן, הוא הזדהה לפניו בשם "עבד", שאינו שמו, והקשר ביניהם היה טלפוני בלבד, כאשר הסמים סופקו לסוכן בפועל על ידי אחרים, נאשם מס' 2 באישומים הראשון עד השלישי, ומעורב אחר באישומים הרביעי עד השישי (בכתב האישום נטען אותו מעורב הוא נאשם מס' 3, אך לאחר שמיעת הראיות נאשם זה זוכה מאשמה מחמת הספק).

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם ובכלל זה סוג הסם וכמותו, זמינותו לנאשם וכן הדומיננטיות שלו בעסקאות, לרבות כך שהוא פעל באופן יזום לשווק את "מרכולתו". לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם עומד על 5.5-8 שנות מאסר. ביחס לעונש הראוי טען ב"כ המאשימה, כי יש למקם את העונש בשליש העליון של המתחם לאור עברו הפלילי המכביד והיעדר קבלת אחריות מצדו. לאור אלה, המאשימה עתרה לעונש של 7 שנות מאסר וענישה נלווית.

ב"כ הנאשם טען, כי המאשימה החמירה עם הנאשם בבחירתה להפריד את מעשי הנאשם לשישה אישומים נפרדים וכתב האישום נופח באופן מלאכותי שלא לצורך. לאור זאת ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם עומד על 18-26 חודשי מאסר. עוד טען בהקשר זה, כי התנהלות המאשימה במהלך שמיעת התיק הייתה לקויה במספר מישורים, ובכללם מחדלי חקירה שונים ואיסוף ראיות לקוי, וכן השימוש בעבריו כסוכן סמוי וסגירת תיקיו, אשר לשיטתו משפיעים על מיקום עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם.

במישור הכללי הפנה הסניגור לדו"ח ועדת הש' דורנר בדבר העדפת שיקולי שיקום על פני הטלת מאסר וטען כי הטלת מאסרים ארוכים מחטיאה את מטרות הענישה.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה הסניגור לנסיבות חייו של הנאשם והקשיים שחוו הוא ומשפחתו במהלך מעצר, במישורים הכלכלי והרגשי. לצד זאת טען הסניגור שהנאשם זוכה להערכה רבה על תפקודו מצד שב"ס וכי הוא עובר הליך שיקומי במהלך מעצרו ואף הוסמך כחובש. ביחס לניהול התיק טען, כי הנאשם לא ניהל הליך סרק והפנה לכך שנאשם מס' 3 זוכה בסופו של יום. בנוגע לעברו הפלילי של הנאשם טען, כי הוא אינו מכביד ועיקרו ישן. לאור אלה, ביקש למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם ולהסתפק בימי מעצרו. עוד ביקש כי ככל שיוחלט להטיל על הנאשם קנס שגובה הקנס יהיה מדוד לאור מצבו הכלכלי של הנאשם.

ב"כ הצדדים הגישו פסיקה שונה לתמיכה בעמדותיהם (ב"כ הנאשמים הפנה לפסיקה בישיבת הטיעונים לעונש וכן הגיש מקבץ פסיקה נוסף ביום 26.7.22).

ראיות לעונש

אשת הנאשם ביקשה להתחשב בה ובבנותיה, אשר הריחוק מאביהן פוגע בהן. עוד אמרה, כי הנאשם השתקם במהלך מעצרו.

הנאשם אמר, כי הוא סובל בגלל הריחוק ממשפחתו ומבנותיו, ומצבה הכלכלי של משפחתו קשה, והם עברו להתגורר בבית הורי אשתו והשכירו את ביתם על מנת לשלם את המשכנתא. עוד אמר כי הוא נמצא באגף לפגועי נפש ותומך באסירים אחרים ואף סייע לאסיר שפגע בעצמו. בשל אלה, ביקש את התחשבות בית המשפט במצבו ובמצב בני משפחתו.

מתחם העונש ההולם

בפרק זמן של כחודשיים הנאשם ביצע עם הסוכן שש עסקאות סמים, במהלכן מכר לו כמות כוללת כ- 95 גרם קוקאין, בעבור סכום כולל של כ- 46,000 ש"ח. בכל אחת מהפעמים העסקה סוכמה טלפונית בין הנאשם לסוכן, והנאשם סיפק את הסמים תוך זמן קצר, באמצעות אחרים שפעלו תחתיו.

מדובר בהתנהלות ממנה עולה באופן ברור, כי הנאשם הוא סוחר סמים, אשר בידו לספק עשרות גרמים של קוקאין בזמן קצר. עוד עולה, כי הנאשם מכר קוקאין בדרגות איכות שונות, ופעל באופן זהיר ומחושב, תוך שהזדהה בפני הסוכן בשם הבדוי "עבד" ונעזר באחרים אשר סיפקו לסוכן את הסמים, על מנת שישמשו חיץ בינו ובין הסוכן.

פסיקה עקבית של כל הערכאות דנה בחומרתן הרבה של עבירות הסמים ופגיעתן בערכים מוגנים והדגישה את הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה:

ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

וכן ר' ע"פ 4522/18 אסאבן (11.11.18):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסביבתם (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ [פורסם בנבו] (15.2.2016) (להלן: עניין שץ); ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769 (1997)). לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה (ראו ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2017); ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דויד, [פורסם בנבו] פסקה 17 (6.7.2014) (להלן: עניין דויד)). כבר צוין כי הענישה בעבירות סמים מאופיינת בשונות רבה, נוכח "האינדיבידואליות בענישה והייחודיות של המקרים השונים" (ע"פ 3931/13 באום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (10.6.2014) (להלן: עניין באום)). במסגרת זו יש ליחס משקל גם לסוג הסם ולכמותו. הקוקאין הוא מן הנפוצים שבסמים ה'קשים', שסכנותיהם ונזקיהם ידועים, נדונו פעמים רבות (ראו למשל עניין שץ, פסקה 44 וההפניות שם)".

לעניין רמת הענישה הנוהגת ביחס להחזקת כמויות דומות של קוקאין, ר' למשל ע"פ 8820/14, זהר שחר נ' מדינת ישראל:

רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הירואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו."

וכן ע"פ 4592/15, פדידה:

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."

ור' ת"פ (מחוזי מרכז) 29005-11-20 חמד (20.7.21):

"עוד ראוי להזכיר כי במספר לא מבוטל של פסקי דין חזר בית המשפט העליון על העמדה לפיה רמת הענישה המקובלת בגין החזקת סמים מסוכנים מסוג קוקאין או הרואין במשקל של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר. ... אם אלו הם פני הדברים כאשר מדובר בהחזקה גרידא, ברי כי הענישה בגין עבירות סחר בהיקפים דומים צריכה להיות חמורה יותר."

לעניין רמת הענישה הנוגעת לסחר בקוקאין, ר' למשל ע"פ 2173/16 אבו זעלוק (3.11.16) - שם נדון נאשם בעל עבר פלילי ל-48 חודשי מאסר לאחר שהורשע על פי הודעתו שמכר לסוכן משטרתי כ-50 ג' קוקאין. וכן ר' ת"פ (מחוזי חיפה) 22435-01-15 שעיב (16.2.16) - שם נידון נאשם ל-42 חודשי מאסר לאחר שהורשע על פי הודאתו שמכר קוקאין לסוכן משטרתי, בשלוש הזדמנויות, בהיקף כולל של כ-75 גרם.

התקשיתי לרדת לעומק הטענה, כי יש לבטא בגזירת העונש מחדלי חקירה שונים וכי העובדה שהמשטרה הפעילה סוכן סמוי שהוא עבריין אמורה להביא להקלה בענשו של הנאשם. טענות הסניגור ביחס למצב הראייתי נדונו במסגרת הכרעת הדין, אשר בסופה הורשעו נאשמים מס' 1 ו-2 בכל העבירות שיוחסו להם ואילו נאשם מס' 3 זוכה. אין בהכרעת הדין כל קביעה כי החקירה פגעה בזכות מזכויותיו של הנאשם, בוודאי שלא פגיעה שאמורה להתבטא בהקלה בענשו. כך גם ביחס להפעלת הסוכן: השימוש בסוכנים סמויים הוא דרך יעילה למאבק בעבירות סמים, נשק ושחיתות ציבורית, אשר קשה לגלותן בדרכים יותר "אלגנטיות" או "אסתטיות". ר' למשל ע"פ 8074/16 סוליימנוב (2.4.20):

הפעלתם של סוכנים סמויים הוכרה זה מכבר כאמצעי הכרחי ולגיטימי במאבק נגד הפשיעה, והיא מהווה מעשה של יום ביומו בתחומי פשיעה שונים (כגון עבירות סמים ונשק), וכחלק משורה של אמצעי חשיפה וחקירה אשר בסמכות גורמי החקירה לנקוט.

ודרכו של עולם היא, כי סוכנים סמויים הם עבריינים, הפועלים בעבור תמורה כספית וסגירה של תיקים, ואין בכך פסול-לכל היותר הדבר מהווה רע הכרחי.

אעיר, ביחס לפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשם, כי אכן ניתן למצוא מקרים בהם הוטלו עונשים מקלים על נאשמים שהורשעו בעבירות סמים. עם זאת, רמת הענישה הנוהגת היא רק אחד מבין השיקולים בקביעת מתחם העונש, והרף התחתון של המתחם אינו אמור לשקף את גזרי הדין המקלים ביותר שניתנו בגין עבירות דומות, אלא את העונש הנמוך ביותר שראוי להטיל, בהעדר נסיבות מיוחדות.

לאור האמור מעלה, בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את סוג הסם, כמותו, סכומי הכסף בהם נמכר ואופן ביצוע

העסקאות, ובכלל זה יכולתו של הנאשם לספק באופן מיידי כמויות גדולות של קוקאין והשימוש באחרים שחצו בינו ובין הסוכן. מנגד אביא בחשבון כי הסמים אותם מכר הנאשם לסוכן לא הגיעו לידי צרכנים אלא נתפסו על ידי המשטרה וכן את רמת הענישה הנוהגת. לאור אלה, מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין שלוש וחצי שנים ועד שבע שנים ועונשים נלווים.

נתונים שאינם קשורים לעבירות

הנאשם יליד 1986, נשוי ואב לשתי בנות. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2003 הורשע בבית המשפט לנוער בעבירות סמים, הפרעה לשוטר ונהיגה ללא רישיון ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2005 הורשע בתקיפת שוטרים והחזקת סכין ונדון לעשרה חודשי מאסר.

בשנת 2005 הורשע בהליך נוסף בעבירת סמים ונדון לעשרה חודשי מאסר.

בשנת 2008 הורשע בשני הליכים בעבירות תקיפת שוטר, נהיגה ללא רישיון, התנגדות למעצר ועבירת רכוש ונדון לשני מאסרים מותנים.

בשנת 2012 הורשע בעבירת סמים ונדון ל-14 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

בשנת 2012 הורשע בהליך אחר בהחזקת סכין ונדון לשלושה שבועות מאסר.

בשנת 2014 הורשע בקשר לפשע ונדון ל-14 חודשי מאסר.

דין והכרעה

רוב שיקולי הענישה פועלים לחובת הנאשם:

מדובר באדם שלחובתו הרשעות קודמות לא מעטות בעבירות סמים, אלימות, החזקת סכין, תעבורה ועוד, בגין נדון פעם אחר פעם למאסרים, אשר לא הביאו להרתעתו. עברו הפלילי של הנאשם מעיד בו כי סיגל לעצמו אורח חיים עברייני ושולי וכי עליו מורא החוק.

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו, אלא כפר והתיק נשמע. אין חולק כי מדובר בזכות דיונית השמורה לכל אדם, ולא אחמיר עם הנאשם בשל כך. ועם זאת, אדם המקבל אחריות למעשיו, מביע עליהם חרטה, מודע לפסול שבהם וחוסך זמן שיפוטי, יהיה זכאי להקלה בענשו - ואף אחד משיקולים אלו אינו עומד לזכותו של הנאשם שלפני.

עם זאת, הבאתי בחשבון כי הנאשם עצור תקופה משמעותית בשל העבירות בהן הורשע, ותקופת מעצר קשה יותר מאשר מאסר. כמו כן הבאתי בחשבון כי הרשעתו האחרונה של הנאשם בעבירת סמים היתה לפני כעשר שנים וכי שמיעת ההליכים הייתה עניינית והתמקדה ביריעת המחלוקת.

בשים לב לאלה אשית על הנאשם עונשים בצידו הבינוני גבוה של המתחם. אני ער לכך שמדובר בעונש מכביד, אשר יקשה על משפחתו של הנאשם אשר לא חטאה, אך בשים לב לחומרת העבירות אותן עבר לא ראיתי מנוס מכך.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמש שנים מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- ב. עשרה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהיא פשע
- ג. קנס בסך 20,000 ש"ח או ארבעה חודשי מאסר תמורתו. הקנס יחולק ל-20 תשלומים. תשלום ראשון עד ליום 1.10.22 והיתר עד הראשון בחודשים שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפרעון מיידי.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- ב. מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' אב תשפ"ב, 01 אוגוסט 2022, בנוכחות הצדדים.